

Дело C-366/24

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

21 май 2024 г.

Запитваща юрисдикция:

Conseil d'État (Франция)

Дата на акта за преюдициално запитване:

17 май 2024 г.

Жалбоподател:

Amazon EU Sàrl

Ответници:

Ministre de la Culture

Ministre de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté
industrielle et numérique

[...]

Conseil d'État (Държавен съвет, действащ като правораздавателен орган)

(Правораздавателно отделение, 9-ти и 10-ти обединени състави)

[...]

Като взе предвид следното производство:

С жалба и две писмени становища, постъпили на 22 май, 15 ноември и 20 декември 2023 г. в съдебното деловодство на Conseil d'État (Държавен съвет), дружеството Amazon EU иска от Conseil d'État:

1°) да отмени поради превишаване на власт Arrêté du 4 avril 2023 relatif au montant minimal de tarification du service de livraison du livre (Наредба

от 4 април 2023 г. относно минималния размер на таксите за услугата за доставка на книги);

2°) [...] [искане относно съдебните разноски].

То поддържа, че:

- наредбата е приета в резултат на неправомерна процедура, тъй като не е била предмет на предварителна консултация с *Autorité de la concurrence* (Орган за защита на конкуренцията);
- разпоредбите на член 1 от *Loi № 2021-1901 du 30 décembre 2021 visant à conforter l'économie du livre et à renforcer l'équité et la confiance entre ses acteurs* (Закон № 2021—1901 от 30 декември 2021 г. за подпомагане на книжния сектор и за засилване на справедливостта и доверието между участниците в него), въз основа на който е приета обжалваната наредба, не са съобразени с целите на Директива 2000/31/ЕО от 8 юни 2000 г. и при условията на евентуалност, с целите на Директива 2006/123/ЕО от 12 декември 2006 г.;
- разпоредбите на член 1 от Закона от 31 декември 2021 г. нарушават свободното движение на стоки, гарантирано от Договора за функционирането на Европейския съюз.

С две писмени защиты, постъпили на 19 октомври 2023 г. и на 7 март 2024 г., *ministre de la culture* (министърът на културата) иска жалбата да бъде отхвърлена. Той поддържа, че посочените от дружеството жалбоподател основания за отмяна не са обосновани.

Жалбата е изпратена на *ministre de l'économie, des finances et de la souveraineté industrielle et numérique* (министър на икономиката, финансите и промишления и цифровия суверенитет), който не е представил становище.

Като взе предвид:

- Договора за Европейския съюз,
- Договора за функционирането на Европейския съюз,
- Хартата на основните права на Европейския съюз,
- Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 година [за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронната търговия)],

- Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година [относно услугите на вътрешния пазар],
 - Закон № 81-766 от 10 август 1981 г.,
 - Закон № 2021-1901 от 30 декември 2021 г.,
 - Code de commerce (Търговски кодекс),
 - Code de justice administrative (Административнопроцесуален кодекс),
- [...]

[уточнения относно производството]

Като взе предвид, че:

- 1 Съгласно член 1, първа алинея от Loi du 10 août 1981 relative au prix du livre (Закон от 10 август 1981 г. относно цените на книгите), в редакцията му съгласно член 1 от Loi du 30 décembre 2021 visant à conforter l'économie du livre et à renforcer l'équité et la confiance entre ses acteurs (Закон от 30 декември 2021 г. за подпомагане на книжния сектор и за засилване на справедливостта и доверието между участниците в него): *„Всяко физическо или юридическо лице, което издава или внася книги, е длъжно да определи за книгите, които издава или внася продажна цена на дребно“*. Съгласно член 1, четвърта алинея: *„Търговците на дребно трябва да прилагат действителна продажна цена на дребно, между 95 % и 100 % от цената, определена от издателя или вносителя. Когато книгата се изпраща на купувача и не се взема от търговски обект за продажба на дребно на книги, продажната цена е цената, определена от издателя или вносителя. Услугата за доставка на книги в никакъв случай не може, пряко или непряко, да се предлага безвъзмездно от търговеца на дребно, освен ако книгата се взема от търговски обект за продажба на дребно на книги. Таксата трябва да се начислява при спазване на минимален размер, определен с наредба на министрите, отговарящи за културата и икономиката, по предложение на Autorité de régulation des communications électroniques des postes et de la distribution de la presse (Орган за регулиране на електронните съобщения, пощите и разпространението на печата). Тази наредба отчита тарифите, предлагани от доставчиците на пощенски услуги на пазара за продажба на дребно на книги, и изискването за поддържане на територията на гъста мрежа от търговци на дребно“*.
- 2 С наредба от 4 април 2023 г., приета за прилагането на член 1, четвърта алинея от Закона от 10 август 1981 г. министърът на икономиката, финансите и промишления и цифровия суверенитет и министърът на културата определят минималния размер на таксата за услугата за доставка

на книги по домовете, от една страна, на 3 евро с всички включени данъци за всяка поръчка на една или повече книги, чиято покупна стойност като нови книги е под 35 евро с всички включени данъци, и от друга страна, на повече от 0 евро с всички включени данъци за всяка поръчка на една или повече нови книги, чиято покупна стойност като нови книги е по-голяма или равна на 35 евро с всички включени данъци. Дружеството Amazon EU иска отмяна на тази наредба поради превишаване на власт.

По консултацията с Autorité de la concurrence (Орган за защита на конкуренцията):

- 3 [...]]
- 4 [...] [основание, свързано с въпрос от националното право, който е ирелевантен за преюдициалните въпроси]

По спазването на правото на Европейския съюз:

- 5 От една страна, съгласно член 22 от Хартата на основните права на Европейския съюз: „Съюзът зачита културното, религиозното и езиковото многообразие“. Съгласно член 3, параграф 3, последна алинея от Договора за Европейския съюз: „[Съюзът] зачита богатството на своето културно и езиково многообразие [...]“. Съгласно член 167 от Договора за функционирането на Европейския съюз: „1. Съюзът допринася за разцвета на културите на държавите членки [...]. / 2. Действията на Съюза са насочени към насърчаване на сътрудничеството между държавите членки и, ако е необходимо — подкрепа и допълване на техните действия в следните области: [...] художествени и литературни произведения [...]. / 4. Съюзът взема предвид културните аспекти при своята дейност по силата на други разпоредби на настоящия договор, по-специално, за да зачита и развива разнообразието на неговите култури“.
- 6 От друга страна, съгласно член 34 от Договора за функционирането на Европейския съюз: „Количествените ограничения върху вноса и всички мерки, имащи равностоен ефект се забраняват между държавите членки“. Съгласно член 56 от този договор: „В следващите разпоредби се забраняват ограниченията на свободното предоставяне на услуги в рамките на Съюза по отношение на гражданите на държавите членки, които са се установили в държава членка, различна от тази, в която се намира лицето, за което са предназначени услугите“.
- 7 На първо място, [...]
- 8 [...]
- 9 [...]

- 10 [...] [основание, изведено от несъвместимостта на разглежданите разпоредби на националното право с Директива 2000/31, отхвърлено от запитващата юрисдикция в съответствие с установената практика на Съда и ирелевантно за преюдициалните въпроси]
- 11 На второ място, съгласно член 1 от Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар: „1. Настоящата директива установява общи разпоредби за улесняване упражняването на свободата на установяване за доставчиците на услуги и свободното движение на услуги, като същевременно се запазва високото качество на услугите. [...] / 4. Настоящата директива не засяга мерките предприети на нивото на Общността или на национално ниво, в съответствие с правото на Общността, за защита и насърчаване на културното или езиково разнообразие, или на плурализма на медиите“. Съгласно член 16, параграф 1 от същата директива: „Държавите членки съблюдават правото на доставчиците да предоставят услуги в държава членка, различна от тази, в която са установени. / Държавата членка, в която се предоставя услугата, гарантира свободен достъп до и свободно упражняване на дейността по предоставяне на услугата в рамките на цялата си територия. / Държавите членки не поставят достъпа до или упражняването на дейност по предоставянето на услуга на тяхна територия, в зависимост от изпълнението на всякакви изисквания, които не са съобразени със следните принципи: а) недискриминация [...]; / б) необходимост: изискването трябва да бъде оправдано по съображения, свързани с обществена политика, обществена сигурност, обществено здраве или опазване на околната среда; / в) пропорционалност [...]“.
- 12 В подкрепа на твърдението си, че оспорената от него наредба е незаконосъобразна, дружеството жалбоподател посочва, че разпоредбите на член 1, четвърта алинея от Закона от 10 август 1981 г., който тази наредба прилага, нарушават целите на Директива 2006/123/ЕО, тъй като поставят свободното упражняване на дейност по предоставяне на услуга в зависимост от изискване, което е несъвместимо с условията по член 16, параграф 1 от тази директива. От своя страна, министърът на културата изтъква в своя защита главно, че тъй като са установени, за да се запази редакционното многообразие, а следователно и културното разнообразие, оспорваните разпоредби не попадат в приложното поле на Директива 2006/123/ЕО съгласно член 1, параграф 4 от нея. При условията на евентуалност, министърът поддържа, че опазването на културното разнообразие е съображение, позволяващо да се обоснове оспорваната мярка.
- 13 Отговорът на това основание зависи от това дали разпоредбите на член 1, параграф 4 от Директива 2006/123/ЕО трябва да се тълкуват в смисъл, че изключват от приложното ѝ поле национална мярка, която урежда упражняването на територията на държавата членка на дейност по предоставяне на услуга с цел защита или насърчаване на културното

разнообразие, или, във връзка с разпоредбите на член 16, параграф 1, буква б) от тази директива, трябва да се тълкуват в смисъл, че опазването или насърчаването на културното разнообразие може да обоснове дерогация от забраната установените в друга държава членка доставчици да бъдат подчинени на изискване, въведено с такава национална правна уредба.

- 14 В случай че Съдът възприеме такова тълкуване на член 1 във връзка с член 16 от директивата, възниква и въпросът дали преценката за съвместимостта на разглежданата национална правна уредба с преследваните от Директива 2006/123/ЕО цели изключва същата преценка с оглед на първичното право на Европейския съюз.
- 15 На трето място, в случай че следва да се прецени съвместимостта на национална мярка, приета с цел защита или насърчаване на културното разнообразие, със свободите, гарантирани с членове 34 и 56 от Договора за функционирането на Европейския съюз, възниква въпросът дали национална мярка, с която се определя минимална такса за доставката на стока по домовете, трябва да се разглежда като отнасяща се до условие за продажба на тази стока и следователно да бъде преценена с оглед на свободното движение на стоки, или спорната правна уредба следва да се прецени с оглед на свободното предоставяне на услуги, по-специално, предвид засягането на дейността за онлайн продажба на тази стока или различния характер на престацията за доставка в сравнение с престацията за продажба на стоката.
- 16 Тези въпроси са определящи за разрешаването на спора, по който трябва да се произнесе Conseil d'État. Те пораждат сериозни затруднения. Поради това на основание член 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз следва да бъде сезиран Съдът на Европейския съюз, а до произнасянето му производството по жалбата на дружеството жалбоподател трябва да бъде спряно.

РЕШИ:

Член 1: Спира производството, докато Съдът на Европейския съюз се произнесе по следните въпроси:

- 1) Трябва ли разпоредбите на член 1, параграф 4 от Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар, да се тълкуват в смисъл, че изключват от приложното ѝ поле национална мярка, която урежда упражняването на територията на държавата членка на дейност по предоставяне на услуга с цел защита или насърчаване на културното разнообразие, или, във връзка с разпоредбите на член 16, параграф 1, буква б) от същата директива, трябва да се тълкуват в смисъл, че опазването или насърчаването на културното разнообразие може да обоснове дерогация от забраната установените в друга държава членка

- доставчици да бъдат подчинени на изискване, въведено с такава национална правна уредба?
- 2) Изключва ли преценката за съвместимостта на такава национална правна уредба с преследваните с Директива 2006/123/ЕО цели, същата преценка с оглед на първичното право на Европейския съюз?
 - 3) В случай че следва да се прецени съвместимостта на национална мярка, приета с цел защита или насърчаване на културното разнообразие, със свободите, гарантирани с членове 34 и 56 от Договора за функционирането на Европейския съюз, трябва ли национална мярка, с която се определя минимална такса за доставката на стока по домовете, да се разглежда като отнасяща се до условие за продажба на тази стока и следователно да бъде преценена с оглед единствено на свободното движение на стоки, или тази правна уредба следва да се прецени единствено с оглед на свободното предоставяне на услуги, по-специално, предвид засягането на дейността за онлайн продажба на тази стока или различния характер на престацията за доставка в сравнение с престацията за продажба на стоката?

[...] [точка от диспозитива относно съобщаването на решението]

[...] [данни относно обявяването на решението, съдебния състав и изпълнението на решението]